

Sygn. akt VI Ka 682/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Małgorzata Pindral

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014r.

sprawy P. Z.

oskarżonego z art. 69a § 2 kks

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 10 października 2013 r. sygn. akt II W 649/13

zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. Z. i na podstawie

art. 435 kpk w zw. z art. 113§1 kks wobec oskarżonej W. P. w ten sposób, że uniewinnia obydwójce oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów;

na podstawie art. 230§2 kpk w zw. z art. 113§1 kks zwraca P. Z. dowody rzeczowe zabezpieczone w sprawie;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz P. Z. kwotę 420 złotych tytułem kosztów ustanowienia obrońcy w postępowaniu odwoławczym;

stwierdza, że koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn akt VI Ka 682/13

UZASADNIENIE

P. Z. oskarżony został o to że:

w okresie od września 2012 r. do 5 października 2012 r. w punkcie sprzedaży znajdującym się na Targowisku (...)w J.przy ul. (...)pawilon (...)wspólnie i w porozumieniu z W. P.organizował produkcję w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym – wyrobów tytoniowych w ten sposób że udostępnił kupującym liście tytoniu w tym lokalu – urządzenie do ich rozdrabniania znajdujące się w pomieszczeniu obok o nazwie (...)działając wbrew przepisom ustawy o podatku akcyzowym tj. poza składem podatkowym

tj. o wykroczenie z art.69a § 2 k.k.s.

W. P. oskarżona została o to że:

w okresie od września 2012 r. do 5 października 2012 r. w punkcie sprzedaży znajdującym się na Targowisku (...)w J.przy ul. (...)pawilon (...)wspólnie i w porozumieniu z P. Z.organizowała produkcję w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym – wyrobów tytoniowych w ten sposób że udostępniła kupującym liście tytoniu w tym lokalu – urządzenie

do ich rozdrabniania znajdujące się w pomieszczeniu obok o nazwie (...)działając wbrew przepisom ustawy o podatku akcyzowym tj. poza składem podatkowym

tj. o wykroczenie z art.69a § 2 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 10 października 2012 r. w sprawie II W 649/13:

I. uznał oskarżonego P. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. wykroczenia z art. 69a § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 69a § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 2000 złotych;

II. uznał oskarżoną W. P. za winnego popełnienia zarzucanego jej czynu tj. wykroczenia z art. 69a § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 69a § 2 k.k.s. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 2000 złotych;

III. na podstawie art.49 § 2 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci zajętego za pokwitowaniem tytoniu;

IV.zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciążył ich opłatą.

Wyrok niniejszy uprawomocnił się wobec oskarżonej W. P., zaskarżył go natomiast obrońca oskarżonego P. Z.zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie że oskarżony P. Z.swoim zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w art.69a § 2 k.k.s., gdyż swoim zamiarem obejmował produkcje wyrobów tytoniowych w postaci wyrobów tytoniowych akcyzowych poza składem podatkowym i że naruszył procedurę zawieszenia poboru akcyzy mimo że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało że sprzedawane w punkcie sprzedaży znajdującym się na Targowisku (...)w J.przy ul. (...)pawilon (...)liście tytoniowe miały formę nieprzetworzoną które zgodnie z obowiązującymi w tym czasie przepisami ustawy o podatku akcyzowym nie stanowiły wyrobów akcyzowych oraz mimo tego że oskarżony nie stosował w ogóle opisanej procedury gdyż nie uzyskał zezwolenia na prowadzenie chociażby jednego składu podatkowego. Obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie P. Z.od popełnienia zarzucanego mu czynu oraz nieorzeczenie przepadku i zniszczenia dowodów rzeczowych w postaci zajętego za pokwitowaniem tytoniu oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem I instancji i za postępowanie odwoławcze.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Warunkiem odpowiedzialności karnej (w tym także karnoskarbowej) w każdej sprawie jest wypełnienie przez oskarżonego ustawowych znamion zarzucanego mu przestępstwa (wykroczenia). W sprawie niniejszej ten warunek nie został spełniony w stosunku do P. Z. jak i w stosunku do W. P. wobec której wyrok uprawomocnił się w I instancji.

Dla Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości że zarzucone P. Z.wykroczenie karnoskarbowe z art. 69a § 2 k.k.s. będące wypadkiem mniejszej wagi przestępstwa karnoskarbowego z art. 69a § 1 k.k.s. i odwołujące się do jego ustawowych znamion jest wykroczeniem indywidualnym właściwym, co oznacza że jego sprawcą nie może być osoba produkująca wyroby akcyzowe która wcześniej nie uzyskała zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego. Takie stanowisko ma swoje uzasadnienie nie tylko w powołanych przez skarżącego obrońcę poglądach doktryny (Kodeks karny skarbowy, komentarz A.Wielgolewska, A.Piaseczny LexisNexis W-wa 2012), ale przede wszystkim w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. postanowienie SN z 4.09.2013 r. V KK 92/13, LEX nr 1375782). W sprawie niniejszej bezspornym jest, że oskarżony P. Z.nigdy nie posiadał zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego. Warto w tym miejscu odwołać się do argumentacji zawartej w uzasadnieniu wyżej wymienionego postanowienia Sądu Najwyższego dotyczącej również innego ustawowego znamienia w postaci „organizowania produkcji „ przez oskarżonego. „Produkcja”w znaczeniu semantycznym zgodnie z definicją zawartą w słowniku języka polskiego to „zorganizowana działalność ludzka mająca na celu seryjne wytwarzanie dóbr materialnych” (Uniwersalny

Słownik Języka Polskiego, Wyd. Naukowe PWN2006 r.). W sprawie niniejszej - jak ustalił Sąd I instancji – oskarżony udostępnił osobom kupującym liście tytoniu w jego lokalu, urządzenie do ich rozdrabniania znajdujące się w pomieszczeniu o nazwie „(...)”. Takie pocięcie zakupionego tytoniu w ocenie Sądu Okręgowego nie może być traktowane w kategoriach „zorganizowanej” i „seryjnej” działalności ludzkiej. Argumentując dalej za Sądem Najwyższym wskazać należy że w państwie prawnym nie może być tak iż to organy stosujące prawo (a więc w szczególności sądy) będą za ustawodawcę wypełniały lukę w przepisach chroniących interesy fiskusa i interpretowały je stosując analogię i wykładnię rozszerzającą nie dającą się przecież pogodzić z podstawową funkcją prawa jaką jest jego rola gwarancyjna.

Dodać należy że zachowanie P. Z. w sprawie niniejszej mogło być rozpatrywane w kontekście odpowiedzialności karnoskarbowej z innych przepisów (np. jako narażenie podatku na uszczuplenie z art. 54 k.k.s.) wobec jednak granic aktu oskarżenia a ponadto braku apelacji na niekorzyść wszelkie dalsze rozważania na ten temat pozostają nieuprawnione.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób że uniewinnił oskarżonego P. Z. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie mając na uwadze, że te same względy przemawiały za uniewinnieniem W. P. która nie wniosła środka odwoławczego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art.113 § 1 k.k.s. zmienił wyrok także wobec wyżej wymienionej uniewinniając również ją od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Na podstawie art 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd Okręgowy zwrócił oskarżonemu P. Z. dowody rzeczowe zabezpieczone w sprawie uznając że obecnie wobec prawomocnego uniewinnienia oskarżonych zbędne są dla postępowania karnego.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz P. Z. kwotę 420 zł. tytułem kosztów ustanowienia obrońcy w postępowaniu odwoławczym. Dalej idący wniosek obrońcy dotyczący przyznania kosztów zastępstwa adwokackiego za postępowanie przed Sądem I instancji rozpatrzy Sąd Rejonowy w trybie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd Okręgowy stwierdził że koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.